

[Justitsministeren.]

nen i stk. 2 stort set kun en sammenfatning af de vigtigste bestemmelser i straffelovstillægget af 1945.

Den almindelige strafferamme i § 103 er fængsel indtil 16 år. Efter den gældende straffelov er det fængsel indtil 12 år. Men i stk. 3 findes reglerne for, under hvilke omstændigheder straffen kan forhøjes til fængsel på livstid eller under særligt skærpene omstændigheder til dødsstraf. Disse bestemmelser betyder i det hele, at der bliver mulighed for dødsstraf for de samme landskadelige handlinger af allergroveste art, hvor man også efter befrielsen anså dødsstraf for nødvendig, d. v. s. for groft angiveri, sprængninger, hvor andres liv er udsat for fare, drab og grov tortur.

Lovforslagets § 104 udvider den gældende § 102 derved, at den også rammer de omhandlede forhold, d. v. s. misligholdelse af visse kontrakter vedrørende staten, hvis de begås under en besættelse, og den medtager enhver modvirken af foranstaltninger, der er truffet af den danske stat i anledning af besættelse eller krig eller udsigt dertil.

Lovforslagets § 105 indarbejder med enkelte sproglige ændringer de vigtigste bestemmelser fra værnemagerloven af 28. august 1945 i straffeloven. Stk. 4, der hjemler strafforhøjelse indtil 12 år, hvis virksomheden er foregået, medens egentlige krigshandlinger fandt sted på dansk område, er ny.

§ 106 om krænkelse af danske myndigheds bestemmelser er en samarbejdsbestemmelse af straffelovstillæggets §§ 13 og 14. Bestemmelsen finder anvendelse under enhver påtvungen besættelse, selvom besættelsesmagten ikke kan betegnes som fjendtlig.

Lovforslagets § 107 er enslydende med den gældende straffelovs § 103, stk. 1, nr. 3, der omhandler den, som misbruger sit hverv som forhandler på statens vegne, og derfor skal jeg ikke omtale denne paragraf nærmere.

Lovforslagets §§ 108 og 109 omhandler spionage og anden efterretningsvirksomhed. De erstatter den gældende straffelovs § 105, idet man har udskilt den groveste form for ulovlig efterretningsvirksomhed rettet mod Danmark til særskilt behandling i § 108 under betegnelsen spionage.

Strafferammerne for spionage foreslås meget væsentligt skærpet. Nu er maksimumsstraffen 6 års fængsel. Den foreslås, som det vil ses, forhøjet til fængsel i 12 år med mulighed for under særligt kritiske forhold at lade straffen stige til fængsel indtil på livstid.

I § 109 behandles al strafbar efterretnings-

virksomhed, der ikke omfattes af spionagebestemmelsen i § 108, d. v. s. dels efterretningsvirksomhed rettet mod Danmark, men angående forhold, der ikke skal holdes hemmelige, eller hvis hemmeligholdelse i hvert fald ikke er påkrævet af hensyn til danske stats- eller samfundsinteresser, dels efterretningsvirksomhed rettet mod en fremmed stat. Bestemmelsens stk. 1 har samme ordlyd som den gældende § 105, dog at udtrykket „en fremmed stats efterretningsvæsen“ er erstattet med „fremmed efterretningsvæsen“, således at der tilvejebringes hjemmel for også at ramme bistand til fremmed efterretningsvæsen, der ikke er statsligt organiseret.

§§ 110 og 110 a har i det store og hele samme indhold som den gældende straffelovs § 103, stk. 1, nr. 1 og 2, der omhandler udlevering af visse statshemmeligheder, dokumentfalsk til skade for statens sikkerhed m. v.

§ 110 b erstatter den gældende lovs § 104, nr. 1 og 2, idet man dog supplerer forbudene mod at beskrive og fotografere forsvarsanlæg m. v. med et almindeligt forbud mod uden tilladelse at optage fotografier fra luftfartøj over et dansk statsområde eller at offentliggøre sådanne fotografier.

Lovforslagets § 110 c om neutralitetskrænkelser svarer til den gældende § 106.

§ 110 d svarer til den gældende straffelovs § 104, nr. 3, dog med den ændring, der følger af Danmarks medlemsskab af De Forenede Nationer.

§ 110 e om særlig strafferetlig beskyttelse for fremmede statsoverhoveder og gesandter og § 110 f om forhånelse af fremmede nationers og De Forenede Nationers flag erstatter den gældende straffelovs §§ 107 og 108. I § 110 e erstattes „sendebud“ af „lederen af en fremmed diplomatisk mission“. Herunder må også ledende repræsentanter for De Forenede Nationer henføres.

Efter § 110 g finder påtale kun sted efter justitsministerens påbud. Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 110, men åbner en mulighed for at henlægge tiltalebeslutningerne til rigsadvokaten, hvilket kan være hensigtsmæssigt, hvis et stort antal ensartede tilfælde forekommer i en given situation, og det har vi jo været ude for.

Jeg skal dernæst gå over til det næste kapitel, kapitel 13, der angår forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m. v. Bestemmelsen i § 111 om ved ulovlige midler at ændre statsforfatningen omtalte jeg tidligere. Ligesom ved § 98 er det strafbares område udvidet ved medtagelsen af „andre ulovlige midler“ end egentlig magt-